

קהילת "היכל הבנים"
 כפר שמריהו
 הרב אורי איינהורן
 rabbiori@gmail.com
 לשכת הרב: 099582298

שבת שלום

יום שישי כז' טבת תשע"ו \ 8.1.16

פרשת וארא

לוח זמנים

ערב שבת – ינואר 8

הדלקת נרות וכניסת שבת: 16:33

תפילת מנחה וקבלת שבת: 16:40

יום שבת – ינואר 9

תפילת שחרית: 08:00

קידוש: 10:30

ערבית צאת שבת והבדלה: 17:32

מזל טוב

שבת חתן

מזל טוב למשפחת משעל להורים רועי וטלי עם הגיעו של מתן לגיל מצוות. העלייה לתורה בשבת זו

יום הולדת

אביבה כהן
 רון ברנע
 אורית מילשטיין

כל יום רביעי בשעה 10:15 בבוקר

חוג תנ"ך שבועי

בראשית פרק כה'

אליעזר והשידוך

כולם מוזמנים להצטרף

בספריית בית כנסת

"היכל הבנים" כפר שמריהו

לשולחן שבת

מדוע המנהיגים מגמגמים?

וידבר משה, לפני ה' לאמר: הן בני-ישראל, לא-שמעו אלי, ואיך ישמעני פְרַעָה, ואני ערל שפְתַיִם.

משה רבינו יוצא לשליחות אלוקות כמנהיגים של עם ישראל ויש לו בעיה טכנית. אין לו בנמצא את הכשרון הרטורי שמאפיין מנהיגים, הדיבור שלו לקוי הוא ערל שפתיים. הדיבור שלו מכוסה בערלה הוא לא מפותח ולכן צריך להעמיד לו מתורגמן או איש שיודע לדבר בדמותו של אהרון. עד כדי כך חושש משה רבינו מדבר זה שהוא חוזר על עניין זה פעמיים בפרשתו. דבר זה מפתיע במיוחד לאור העניין שאותו משה שהיה ערל שפתיים וקשה עליו הדיבור פתאום מתחיל לשיר. דבר זה קורה רק לאחר יציאת בני ישראל במצרים וקריעת ים סוף. "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזו". **מדוע יכול היה משה לשיר לאחר צאת בני ישראל ממצרים?**

לא לה שטוענים שהפירוש לערל שפתיים הוא - גמגום תירוצם בידם, שכן ידוע שהמגמגמים קשה עליהם הדיבור אך השירה קלה להם. אך יש לציין שהמקרא לא מזכיר עניין זה של גמגום אלא "ערל שפתיים" דיבורו היה מכוסה כעורלה "לשון עורלה, אני אומר שהוא אטום" (דברי רש"י). בזהר הקדוש מובא רעיון מהפכני וכך הוא כותב " כל זמן שהיו ישראל במצרים היה הדיבור בגלות וכשיצאו ישראל ממצרים נגאל עמהם גם הדיבור"

לא בכדי הביטוי הוא "ערל שפתיים" הביטוי מרמז על ערלה שמסירים בשעת ברית המילה. כי ישנם שתי בריתות שאלוקים כורת עם עם ישראל ושניהם קרויות ברית המילה. האחת ברית של הסרת הערלה שמשפיעה על ההמשכיות הטבעית של האדם. והשנייה ברית "המילה המדוברת" – הדיבור שמייצגת את ייעודו של העם.

לאחר כריתת הברית הראשונה של אלוקים עם אברהם, משפחת אברהם הופכת להיות לשבטים, והשבטים לעם ישראל המשועבד במצרים. הדיבור שנתרגם אותו בשפתינו ל-"ייעודו של העם" עדיין לא יוצא מהכח אל הפועל אלא בעקבות יציאת מצרים. ואז נתבעים ישראל לאמץ לקרבם, לא רק את מילת הערלה המזככת את ההמשכיות הטבעית, אלא גם את מילת הלשון, הדיבור, שהוא הכלי המאפשר את הנחלת התוכן הייעוד והמשמעות, שלשמו הם יצאו ממצרים והוא מתן תורה והנחלת הדורות "ושנת לבניך". כל עוד העם לא מגלה את ייעודו ומקיים את ברית "המילה הכתובה" המנהיג עצמו דהיינו משה רבינו נמצא בגלות, ושפתי ערלות. דבר זה מלמדינו דבר בהנהגה.

פני המנהיג כפני הדור. וכשהדור והעם יודעים מהו ייעודם בחיים והמטרה שלהם ברורה, אז שפתי של המנהיג מדברות בצורה ברורה, אך שייעודו של העם אינו ברור לעצמו אז "הדיבור נמצא בגלות" המנהיג עצמו אינו יכול להוביל את העם.

הדברים רלוונטים אף לימינו שאנשים טוענים שההנהגה פגומה ואינה יכולה להוביל, צריך להסתכל קודם כל על העם האם הוא יודע מה מטרתו ומהו ייעודו. אם מטרתו של העם ברורה והחלטית אז גם המנהיגים מפסיקים לגמגם ומתחילים לשיר.

שבת שלום – הרב אורי איינהורן

בית הכנסת היכל הבנים
 שבת פרשת חדומה

שנה שביעית

הציבור מוזמן ל-
תחרות הצ'ולנט
 חורף חם בכפר שמריהו

שבת 13.2.2016

תחילת התפילה בשעה 8:00 בבית הכנסת
 קידוש ותחרות החמין בשעה 9:00 לאחר התפילה
 לפרטים: rabbiori@gmail.com